

Personale. Jeg tror derfor, at det, som Sagen ligger for, meget vel kan forsvares at vedtage det foreliggende Lovforslag, uanset det, at derved § 4 i Forordningen 1845 ophæves, uden at der staffles de Paagjældende et Vederlag derfor. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 4, da skal jeg kun bemærke, at jeg naturligvis ikke kan have Noget mod dets Vedtagelse for saa vidt, som det i det Mindste i det Væsentlige gaar ud paa det Samme som Regjeringens oprindelige Forslag. Det staar for mig som en Fordel i og for sig, at der ikke skal være Straffeanfvar forbundet med at afslutte en saadan Handel i en Butik, naar dog Butiksdøren i det Hele er lukket. Dette kan baade hindre Angiveri og den Slags mindre hyggelige Ting og kan ogsaa være til Hjælp i alt Fald for enkelte Handlende. Men jeg vil paa den anden Side erkjende, at, dersom man tror, at det Diemed, at staffe den Del af Befolkningen, som er beffæstiget i Handelen og navnlig i Detailhandelen, nogen Frihed, vil lide noget væsentlig Afbræk ved Forslaget, saa er dette naturligvis en stor Indvending derimod. Det maa efter min Formening Alt komme an paa, om man tror, at det vil gøre til, at der alligevel bliver handlet om Søndagen ligesom de andre Dage, og at de Paagjældende bliver bundne til Udsalgsstederne hele Søndagen igjennem; i saa Fald vil jeg ganske vist anse det for at være at foretrække at lade være at vedtage Forslaget. Jeg for min Part kan i det Mindste ikke tro, at det vil blive Tilfældet; jeg er nemlig tilbøjelig til at mene, at den faktiske Tingenes Tilstand nu er i det Mindste paa mange Steder den, at man ikke forfølger Folk, for at afslutte enkelte Handler om Søndagen. Men det at veie de to Hensyn, som i denne Henseende staa overfor hinanden, maa jeg overlade til Enhver især og til Enhvers egen Erfaring, og jeg skal derfor ganske henstille til det ærede Thing, hvilken Vej man i den Henseende vil gaa. Jeg vil kunne gaa ind paa baade det One og det Andet. — Om de andre Endringsforslag vil jeg blot i al Korthed bemærke, at jeg ikke finder Noget at indvende imod dem; jeg opfatter dem som rene Redaktionsforslag.

Corn. Petersen: Jeg kan jo ikke glæde mig over den særdeles behagelige Modtagelse, som mit Forslag har faaet. Jeg har nok faaet nogle Kjerlighedensytringer at høre; man har sølt noget Lignende i sit Hjerte, men de Fleste have dog haat, den One det, og den Anden det at udsætte derpaa. Det er jo ikke ganske let, indrømmer jeg, at stille et saadant Forslag; men jeg staar just ikke ganske ene med det, jeg har raadført mig med adskillige Mænd, men alligevel passer det ikke. Det er mig ikke saa forunderligt, at Nogle ville have langt mere end i Forslaget. Jeg vidste meget godt i Forveien, at det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermansen)

ikke kunde nøies med et Forslag som dette; men jeg tror dog tillige, at enten maa det ærede Medlem have hørt feil, eller jeg maa have udtalt mig meget uheldigt, da han kunde faae det ud af det, som om jeg virkelig havde Sympathi for Arbejde om Søndagen eller efter min Tjølse fandt det rigtigt. Det tror jeg virkelig ikke, jeg sagde; men jeg sagde, at jeg vidste godt, der var Mange, og navnlig Landboere, som ikke godt kunde undvære det, og hvorfor det naturligvis, for at faae Forslaget vedtaget, vilde være ligesaa heldigt at have gjort den Undtagelse. De andre Udtalelser fra adskillige andre Lædere vare lidt underligt i deres Slags. Den første Læder, som traadte op derimod, navnlig det ærede Medlem for Thisted (Sagb) kunde slet ikke se, hvad der havde bevæget mig til at komme med Forslaget. Det kommer han dog til at lade mig selv dømmen om; det er en Tjølseffag hos mig. Lad ham drive Spøg med den, om han vil, det bliver hans Sag, jeg skal ikke krympe mig derved. Jeg har faaet Leilighed til at vise for Thinget, at jeg ikke finder det rigtigt, at man vedtager en Lov, som handler om Frihed om Søndagene, og saa gaa en saa talrig Klasse aldeles forbi. Det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen) har ikke kunnet finde sig i, at jeg har brugt det Udtryk, at man gaar dem forbi, at man giver dem til Pris. Jeg veed nu ikke, hvor han har fundet noget, som han kunde have at støtte sig til. Hvad han sagde om de humane Husbønder, beviser ikke Noget lige overfor den Sag, vi her tale om; thi det kjenner vi Alle sammen, at der i den Henseende ikke behøves Noget lige overfor dem; men han tør vel ikke træde op og sige, at denne Humanitet gjør sig gjældende alle Steder. Det skulde glæde mig, om den gjorde det; men skjøndt jeg har lige saa gode Tanker om Folk i Almindelighed, som han har, tør jeg ikke træde op og sige det, og jeg tænker ogsaa nok, at han lader det fare. Det ærede Medlem kom med en Bemærkning, som jeg ganske vist havde ventet af ham, hvis han vilde tage Ordet; han vilde ønske, at jeg ogsaa ved andre Leiligheder kunde komme til at gjøre Noget for de Smaa. Ja, det er nu saa heldigt med os to, at vi i vor Hjemstavn ere saa nær ved hinanden, at vi kjenne hinandens Forhold og ogsaa hinandens Omdømme. Jeg har ikke hørt Noget om det ærede Medlems Forhold til de Smaa, og hvad han har hørt om mig, veed jeg ikke; men det skulde glæde mig, om han kunde faae det Vidnesbyrd, at han har langt overløbet mig med Hensyn til at gjøre lidt godt imod de Smaa; det skulde jeg ikke misunde ham. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen) kunde nu ikke finde Rede i, hvorledes man skulde faae adskilt, hvad der er nødvendigt om Selligbager, og hvad der ikke kunde siges at være nødvendigt, og han kom med det Spørgsmaal, om jeg maa kalde det saaledes, —